

بررسی تاثیر برنامه مراقبتی طراحی شده بر وضعیت بالینی شیرخواران مبتلا به پنومونی در مرکز طبی کودکان شهر تهران

چکیده

پنومونی شایع‌ترین عفونت کشنده دستگاه تنفسی است که در سال بیش از ۲/۰۰۰/۰۰۰ کودک زیر ۵ سال در اثر ابتلا به این بیماری می‌میرند و حدود ۷۵-۷۰٪ این مرگ‌ها در شیرخواران رخ می‌دهد. ناکافی بودن آگاهی و اطلاعات مادران در زمینه پنومونی شیرخواران و اقدامات لازم در زمان ابتلای شیرخوار به پنومونی موجب می‌شود تا با رفتار نادرست خود سبب تشدید بیماری فرزند خود شوند. این مطالعه که از نوع کارآزمایی بالینی با گروه شاهد بود با هدف تعیین اثر برنامه مراقبتی طراحی شده بر وضعیت بالینی شیرخواران مبتلا به پنومونی در مرکز طبی کودکان شهر تهران انجام شد. بدین منظور مادران ۶۶ شیرخوار ۱۲-۱ ماهه مبتلا به پنومونی که در مرکز طبی کودکان بستری شده بودند با توجه به مشخصات مورد نظر برای واحدهای پژوهش و روش نمونه‌گیری در دسترس انتخاب شدند و به طور تصادفی در ۲ گروه آزمون و شاهد مورد مطالعه قرار گرفتند. ابزار جمع‌آوری اطلاعات شامل پرسش‌نامه و ۱ فهرست بود و مداخله در گروه آزمون به صورت اجرای نظری و عملی برنامه مراقبتی طراحی شده در منزل، با توجه به عملکرد مادر و نقاط ضعف و نیازهای او صورت گرفت و گروه شاهد نیز از روند معمولی مراقبت برخوردار بودند. وضعیت بالینی شیرخواران مبتلا به پنومونی طی اندازه‌گیری‌های مکرر در مراحل قبل و بعد از مداخله مورد بررسی قرار گرفت. بررسی شاخص‌های سرفه، دفع خلط، کاهش اشتها، نامنظم بودن الگوی تنفس و تب بالای ۳۸ درجه سانتی‌گراد با آزمون تی مستقل در اندازه‌گیری‌های مکرر شاخص‌های تعداد تنفس، تعداد ضربان نبض و درجه حرارت صورت گرفت که در مرحله بعد از انجام شدن مداخله، در بین ۲ گروه آزمون و شاهد با آزمون آنالیز و واریانس از نظر آماری اختلاف معنی‌داری را نشان داد ($P < 0/05$). با توجه به نتایج حاصل از این مطالعه می‌توان گفت که به کار بردن برنامه مراقبتی طراحی شده بر بهبود وضعیت بالینی شیرخواران مبتلا به پنومونی در نمونه‌های مورد مطالعه تاثیر چشم‌گیری داشت.

کلیدواژه‌ها: ۱- برنامه مراقبتی طراحی شده ۲- وضعیت بالینی ۳- شیرخوار
۴- پنومونی

منیر رمضانی I

*دکتر فضل‌ا... احمدی II

سیما کرمانشاهی III

این مقاله قسمتی است از پایان نامه منیر رمضانی جهت دریافت درجه کارشناسی ارشد پرستاری به راهنمایی دکتر فضل‌ا... احمدی و مشاوره سیما کرمانشاهی، سال ۱۳۸۳. همچنین قسمتی از این مقاله در شانزدهمین کنگره بین‌المللی بیماری‌های کودکان در تهران سال ۱۳۸۳ و چهاردهمین کنگره بین‌المللی قلب و عروق در تهران سال ۱۳۸۳ ارائه گردیده است.

(I) کارشناس ارشد پرستاری

(II) استادیار آموزش پرستاری، دانشگاه تربیت مدرس، بزرگراه جلال آل احمد، تهران. (*مؤلف مسئول)

(III) کارشناس ارشد پرستاری، مربی دانشگاه تربیت مدرس، بزرگراه جلال آل احمد، تهران.